

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl.br. P-1277/2026-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Vanesi Brizić Bahun kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Josipa Sivrića iz Kaštel Lukšića, Ulica Janka Rodina 14, OIB: 81959540681, zastupanog po punomoćniku Vinku Adžiću, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, zastupanog po Općinskom građanskom državnom odvjetništvu u Zagrebu, radi isplate, nakon održane javne i glavne rasprave zaključene dana 23. travnja 2026. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja Vinka Adžića, odvjetnika, te zastupnice tuženika Ivane Lubina, zamjenice OGDO u Zagrebu, dana 27. svibnja 2026. godine

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Republici Hrvatskoj da isplati tužitelju Josipu Sivriću iznos od 36.967,32 kn sa zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, i to:

- na iznos od 1.026,87 kn od 1.1.09. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.2.09. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.3.09. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.4.09. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.5.09. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.6.09. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.7.09. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.8.09. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.9.09. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.10.09. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.11.09. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.12.09. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.1.10. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.2.10. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.3.10. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.4.10. do isplate,

- na iznos od 1.026,87 kn od 1.5.10. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.6.10. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.7.10. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.8.10. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.9.10. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.10.10. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.11.10. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.12.10. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.1.11. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.2.11. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.3.11. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.4.11. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.5.11. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.6.11. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.7.11. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.8.11. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.9.11. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.10.11. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.11.11. do isplate,
- na iznos od 1.026,87 kn od 1.12.11. do isplate,

kao i trošak parničnog postupka sa zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koja je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena od odluke suda do isplate, sve to u roku 15 dana."

II. Svaka stranka snosi svoj trošak.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je rješenjem Republike Hrvatske, Ministarstva hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata, Klasa: UP/I-562 02/99-01/1337, Ur. broj: 519-110-99-2 od 05. listopada 1999. godine tužitelju priznat status ratnog vojnog invalida VI. grupe sa 60% oštećenja organizma stalno, te svim pravima koja iz tog proistječu. Navedeno rješenje je konačno i izvršno, međutim, da se tužitelju po tom rješenju ništa ne isplaćuje, pa predlaže da sud presudom naloži tuženici da isplati tužitelju iznos od 36.987,32 kn, što sada iznosi 4.906,40 eur, sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, uz naknadu troškova parničnog postupka.

2. Tuženica u odgovoru na tužbu osporava osnovu tužbenog zahtjeva, te ističe prigovor zastare potraživanja tužitelja i predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, uz naknadu troškova parničnog postupka tuženici.

3. U tijeku postupka izvršen je uvid u rješenje Ministarstva hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata, Klasa: UP/I-562-02/99-01/1337, Ur. broj: 519-110-99-2 od 05. listopada 1999.g., prijavu stradavanja, izvansudski zahtjev, odgovor tuženika na izvansudski zahtjev, rješenje Ministarstva branitelja Republike Hrvatske Klasa: UP/II-562-02/13-0015/181, Ur. broj 522-04/1-4-1-13-2 od 09. kolovoza 2013.g., presliku tužbe podnesene protiv navedenog rješenja, Odluku Ustavnog suda

Republike Hrvatske broj U-III-4831/2020 od 20. prosinca 2022.g., ustavnu tužbu, Odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-III-1026/2022 od 28. rujna 2023.g., presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske posl.broj Usž-1967/2024-2 od 26. rujna 2024.g., ustavnu tužbu protiv navedene presude.

4. Temeljem ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 155/23, dalje: ZPP), sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

5. Sud je odbio prijedlog tužitelja da se ovaj postupak prekine do donošenja odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske povodom ustavne tužbe tužitelja protiv odluke Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj Usž-1967/24 od 26. rujna 2024. godine, obzirom je u konkretnom slučaju o prethodnom pitanju već pravomoćno odlučeno te ne postoje razlozi za prekid postupka. Ustavna tužba po svojim obilježjima ne predstavlja ni redovni ni izvanredni pravni lijek. Ustavni sud Republike Hrvatske nije žalbeni sud u odnosu na redovne i specijalizirane sudove. Naime, tužba se tom sudu podnosi radi zaštite povrede jednog od zajamčenih ustavnih prava, što je ujedno i razlog da odluka Ustavnog suda nema značenje pravomoćne odluke o prethodnom pitanju, budući da se to prethodno pitanje treba rješavati isključivo pred za to nadležnim tijelima.

6. Uvidom u presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj Usž-1967/2024-2 od 26. rujna 2024. utvrđeno je da je upravni spor između stranaka, nakon odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske po ustavnoj tužbi ovdje tužitelja, pravomoćno okončan na način da je poništena presuda Upravnog suda u Splitu posl.br. 2 Usl-2483/23 od 31. siječnja 2024. godine, te odbijen tužbeni zahtjev ovdje tužitelja za oglašavanje ništavim ili poništenje rješenja Ministarstva branitelja Republike Hrvatske Klasa: UP/II-562-02/13-0015/181, Ur.broj 522-04/1-4-13-2 od 09. kolovoza 2013. godine, a kojim rješenjem je oglašeno ništavim rješenje Ministarstva hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata Republike Hrvatske Klasa: UP/I-562-02/99-01/1337, Ur.broj: 519-110-99-2 od 05. listopada 1999. godine na osnovu kojeg tužitelj potražuje isplatu u ovom postupku.

7. Budući je u smislu čl. 12. st. 1. ZPP-a, radi odluke o osnovanosti tužbenog zahtjeva tužitelja, prethodno pitanje da li tužitelj ostvaruje pravo na isplatu invalidnine pravomoćno riješeno u pravomoćno okončanom upravnom postupku, u kojem je utvrđeno da tužitelju ne ostvaruje to pravo, to je njegov tužbeni zahtjev za isplatu neosnovan jer ne postoji pravna osnova na temelju koje bi tužitelju pripalo pravo na isplatu iznosa koji potražuje u tužbi. Stoga je tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan te je odlučeno kao u izreci pod točkom I.

8. U odnosu na navode tužitelja da se radi o stečenim pravima i da je povrijeđeno njegovo pravo na mirno uživanje vlasništva zajamčeno čl. 1. Protokola 1. Konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama (Narodne novine - Međunarodni ugovori br. 18/97, u daljnjem tekstu: Konvencija) ističe se sljedeće: u odnosu na navode da se radi o stečenim pravima, upravo suprotno proizlazi iz pravomoćno okončanog upravnosudskog postupka iz kojeg proizlazi da tužitelj pravo na koje se poziva i na temelju kojeg potražuje isplatu u ovom postupku nema. Sukladno čl. 6. st. 3. Zakona o sudovima (Narodne novine br. 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20, 21/22, 60/22, 16/23, 155/23 i 36/24, u daljnjem tekstu: ZS) svatko u Republici Hrvatskoj dužan je poštivati pravomoćnu i ovršnu odnosno izvršnu sudsku odluku i njoj se pokoriti. Pritom unatoč činjenici da je tužitelj iskoristio

svoje zajamčeno ustavno pravo na podnošenje ustavne tužbe i dalje postoji obveza poštivanja pravomoćne sudske odluke, a u slučaju da ista bude (eventualno) ukinuta od strane Ustavnog suda Republike Hrvatske, u takvom hipotetskom slučaju tužitelj ima na raspolaganju druga pravna sredstva kojima može zaštititi svoja prava. Što se tiče prava na mirno uživanje vlasništva, takva zaštita doista je propisana čl. 1. Protokola 1. Konvencije koji propisuje da svaka fizička ili pravna osoba ima pravo na mirno uživanje svojega vlasništva, da se nitko ne smije lišiti svoga vlasništva, osim u javnom interesu, uz uvjete predviđene zakonom i općim načelima međunarodnoga prava. Upravo u nadležnom upravnosudskom postupku je nadležan i neovisan sud u smislu čl. 115. st. 2. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine br. 56/90, 135/97, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 58/10 i 5/14) odlučivao o pravu tužitelja koji bi bio temelj za isplatu u ovom postupku. Tužitelju nikada nije niti vršena isplata po rješenju na kojem temelji svoj zahtjev te je iz tog razloga i pokrenuo ovaj postupak pa se radi o prilično rastegnutom pojmu vlasništva, budući sredstva koje je tužitelj potraživao tužbom nisu nikada niti postala dijelom njegove imovine, jer u tom slučaju ne bi niti pokretao ovaj parnični postupak. Stoga ovaj sud smatra da navedeni prigovori tužitelja nisu osnova na temelju koje bi mu moglo biti priznato pravo na isplatu iznosa kojeg potražuje tužbom.

9. Ostali priloženi dokazi nisu posebno cijenjeni jer isti nisu odlučni za rješavanje u ovoj pravnoj stvari.

10. S obzirom na činjenicu da u vrijeme pokretanja ovog parničnog postupka (18. travnja 2012.g.) još nije bilo doneseno rješenje Ministarstva branitelja Republike Hrvatske klasa: UP/II-562-02/13-0015/35, ur. broj 522-04/1-1-1-13 2 od 09. kolovoza 2013. godine, a kojim je rješenje na temelju kojeg tužitelj potražuje isplatu u ovom predmetu bilo oglašeno ništavim te stoga tužitelj nije mogao predvidjeti svoj neuspjeh u ovom postupku, a pritom uvažavajući pravna shvaćanja Europskog suda za ljudska prava u predmetima Cindrić i Bešlić protiv Hrvatske, Bursać i drugi protiv Hrvatske, Perša protiv Hrvatske, Marić protiv Hrvatske, određeno je da svaka stranka snosi svoj trošak.

11. Slijedom iznesenog, odlučeno je kao u izreci pod točkom II.

U Zagrebu, 27. svibnja 2026. godine

Sudac:
Vanessa Brizić Bahun

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno

- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda Županijskom sudu.

Broj zapisa: **9-30888-9a135**

Kontrolni broj: **0f421-ec0c4-e5873**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.